

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων - «Τροποποίηση του Νόμου 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

«Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων- «Τροποποίηση του Νόμου 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας»

Άρθρο 1 Σκοπός

Σκοπός του Κεφαλαίου 1 του σχεδίου νόμου είναι η εναρμόνιση του νόμου 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» με την Οδηγία 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.

Ο νόμος 2121/1993, όπως ισχύει, τροποποιείται και συμπληρώνεται σύμφωνα με τα επόμενα άρθρα:

Άρθρο 2

Το άρθρο 30 ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 30
“Έργα συνεργασίας και μουσικές συνθέσεις με στίχους”

Για τα έργα συνεργασίας και για μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον αμφότερες οι συνεισφορές του συνθέτη και του στιχουργού, έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση με στίχους, η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος δημιουργού και εβδομήντα (70) χρόνια μετά το θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του τελευταίου επιζώντος δημιουργού (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2011/77).”

Άρθρο 3

Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ) του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

“Ωστόσο,

— αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη,

— αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 2 (α) της Οδηγίας 2011/77).”

Άρθρο 4

Στην περίπτωση δ) του άρθρου 52 περίπτωση του ν. 2121/1993 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. Αντικαθίσταται η λέξη “πενήντα” με τη λέξη “εβδομήντα” στο δεύτερο και στο τρίτο εδάφιο.
2. Μετά το τρίτο εδάφιο προστίθεται εντός παρενθέσεως η φράση:

“(ενσωμάτωση α. 1 παρ. 2 (β) της Οδηγίας 2011/77)”.

3. Προστίθενται στο τέλος του τέταρτου εδαφίου (μετά από το .... “η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29)” οι ακόλουθες υποπεριπτώσεις:

“αα) Εάν 50 χρόνια από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- 50 χρόνια από τη νόμιμη παρουσίασή του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος πάυει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση δια της οποίας παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό σωρευτικά στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του (εφεξής: ‘σύμβαση εκμετάλλευσης’). Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης εκμετάλλευσης μπορεί να ασκηθεί εάν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφότερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσής του να καταγγείλει τη σύμβαση εκμετάλλευσης σύμφωνα με το προαναφερθέν εδάφιο. Εάν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο σύμφωνα με την υποπερίπτωση ζζ) του παρόντος άρθρου, η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ). Δεν χωρεί παραίτηση του δικαιώματος καταγγελίας από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις εκμετάλλευσης εφαρμοζομένης της διάταξης του α. 46 παρ. 4 εδ. 1. Εάν

δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Εάν μια σύμβαση εκμετάλλευσης καταγγελθεί σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, λήγουν αυτοδικαίως τα δικαιώματα του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

ββ) Όπου μια σύμβαση εκμετάλλευσης παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Δεν χωρεί παραίτηση του δικαιώματος της ετήσιας αυτής συμπληρωματικής αμοιβής από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή.

γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ) του παρόντος άρθρου αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ) του παρόντος άρθρου διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών.

εε) Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ) του παρόντος άρθρου, οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής.

στστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιοσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 1 (γ) της Οδηγίας 2011/77).

ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για τον σκοπό των υποπεριπτώσεων αα)-στστ) του παρόντος άρθρου νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.”

Άρθρο 5

Στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 προστίθενται τα εξής εδάφια:

“Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 του νόμου αυτού εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, η μουσική σύνθεση ή οι στίχοι των οποίων προστατεύονται σε ένα τουλάχιστον κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 και τυχόν κεκτημένων δικαιωμάτων από τρίτους. Σε περίπτωση που λόγω της παρούσας διάταξης αναβιώσουν δικαιώματα, τα οποία έχουν μεταβιβαστεί ή άλλως εκχωρηθεί σε τρίτους βάσει αδειάς ή σύμβασης εκμετάλλευσης, από την επέκταση αυτή της διάρκειας προστασίας επωφελείται ο τελευταίος δικαιούχος ή ειδικός διάδοχος αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση επωφελείται ο κληρονόμος του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 52 περ. γ) και δ) εφαρμόζεται για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και για τα φωνογραφήματα σε σχέση με τα οποία ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης και ο παραγωγός φωνογραφήματος προστατεύονται ακόμα, δυνάμει των διατάξεων αυτών με τη μορφή που είχαν στις 30 Οκτωβρίου 2011, όπως θα ισχύουν την 1η Νοεμβρίου 2013 καθώς και για τις ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και των φωνογραφημάτων που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 3 της Οδηγίας 2011/77).”

2. Μετά την παράγραφο 1 προστίθεται παράγραφος 1α, ως εξής:

“1α. Ελλείψει σαφών ενδείξεων στη σύμβαση περί του αντιθέτου, μια σύμβαση εκμετάλλευσης του άρθρου 52 περ. δ) αα) του παρόντος νόμου, η οποία έχει συναφθεί πριν την 1η Νοεμβρίου 2013, θεωρείται ότι συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα και μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δεν θα προστατευόταν πλέον σύμφωνα με το άρθρο 52 περ. γ) στην προϊσχύουσα μορφή του (πριν την τροποποίησή του με το α. 4 παρ. 3 του παρόντος νόμου που ενσωματώνει την Οδηγία 2011/77) (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 4 της Οδηγίας 2011/77).”

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ενσωμάτωση στο Ελληνικό Δίκαιο της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων - «Τροποποίηση του Νόμου 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας»

Άρθρο 6

Σκοπός

Σκοπός του Κεφαλαίου 2 του σχεδίου νόμου είναι η ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο και συγκεκριμένα στον ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.

Ο νόμος 2121/1993, όπως ισχύει, τροποποιείται και συμπληρώνεται σύμφωνα με τα επόμενα άρθρα:

Άρθρο 7

Μετά το άρθρο 27 του ν. 2121/1993 προστίθεται άρθρο 27Α , ως εξής:

« Άρθρο 27Α

Ορισμένες χρήσεις ορφανών έργων

1. Επιτρέπεται να καθίστανται προσιτά στο κοινό με την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 περ. η' και να αναπαράγονται για σκοπούς ψηφιοποίησης, διάθεσης στο κοινό, ευρετηρίασης, καταλογογράφησης, συντήρησης ή αποκατάστασης (επιτρεπόμενες χρήσεις) από προσιτές στο κοινό βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα ή μουσεία, αρχεία ή ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς καθώς και από δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (φορείς) έργα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους, στα οποία κανένας δικαιούχος δικαιωμάτων δεν έχει ταυτοποιηθεί ή ακόμα και αν έχει ταυτοποιηθεί, δεν έχει εντοπιστεί παρά τη διενέργεια επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου (ορφανά έργα) (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 1, α. 2 παρ. 1, 6 παρ. 1 της Οδηγίας 2012/28).

2. Η παρούσα ρύθμιση εφαρμόζεται αποκλειστικά σε:

α. έργα που δημοσιεύθηκαν με τη μορφή βιβλίων, επιστημονικών περιοδικών, εφημερίδων, περιοδικών ή άλλων γραπτών κειμένων που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς,

β. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς,

γ. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που παράχθηκαν από δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς μέχρι τις 31.12.2002 και περιλαμβάνονται στα αρχεία τους,

δ. έργα ή άλλο προστατευόμενο αντικείμενο που έχει ενσωματωθεί ή συμπεριληφθεί ή συνιστά αναπόσπαστο τμήμα των παραπάνω έργων ή φωνογραφημάτων,

υπό την προϋπόθεση ότι τα ως άνω έργα προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα και έχουν δημοσιευτεί για πρώτη φορά σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, εάν δεν έχουν δημοσιευτεί, έχουν μεταδοθεί για πρώτη φορά σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν τα έργα αυτά δεν έχουν δημοσιευθεί ή μεταδοθεί, χρησιμοποιούνται από τους φορείς μόνο εφόσον α) έχουν διατεθεί ήδη στο κοινό από οποιονδήποτε από τους φορείς (έστω με τη μορφή δανεισμού) με τη συναίνεση των δικαιούχων και β) μπορεί βάσιμα να υποτεθεί ότι οι δικαιούχοι δεν θα αντιτίθεντο στις επιτρεπόμενες από το παρόν άρθρο χρήσεις τους (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 2, 3 και 4 της Οδηγίας 2012/28).

3. Σε περίπτωση περισσότερων δικαιούχων σε ένα έργο ή φωνογράφημα αυτό χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου, μόνο εάν παρά τη διενέργεια και καταγραφή επιμελούς αναζήτησης σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στις παρ. 6 και 7 του παρόντος άρθρου, δεν ταυτοποιηθούν ή ακόμα και αν ταυτοποιηθούν, δεν εντοπιστούν όλοι οι δικαιούχοι ή αν όσοι εντοπιστούν εξουσιοδοτήσουν τους φορείς να προβούν στις επιτρεπόμενες χρήσεις σε σχέση με τα δικαιώματά τους (ενσωμάτωση α. 2 παρ. 2 της Οδηγίας 2012/28).

4. Η χρήση των ορφανών έργων είναι επιτρεπτή από τους φορείς για την επίτευξη και μόνο στόχων που σχετίζονται με τη δημοσίευση συμφέροντος αποστολή τους και ειδικότερα τη συντήρηση, την αποκατάσταση και την παροχή πολιτιστικής και εκπαιδευτικής πρόσβασης στα έργα και τα φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους. Οι φορείς μπορούν να παράγουν έσοδα στο πλαίσιο των επιτρεπόμενων χρήσεων με αποκλειστικό σκοπό να καλύπτουν τις δαπάνες τους για την ψηφιοποίηση και τη διάθεση στο κοινό ορφανών έργων (ενσωμάτωση α. 6 παρ. 2 της Οδηγίας 2012/28).

5. Οι φορείς αναφέρουν σε κάθε χρήση του ορφανού έργου το όνομα των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων και την εξής επισήμανση: «Ορφανό έργο: [...] [αριθμός καταχώρισης στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς]» (ενσωμάτωση α. 6 παρ. 3 της Οδηγίας 2012/28).

6. Η καλόπιστη επιμελής αναζήτηση για την ταυτοποίηση ή/και τον εντοπισμό των δικαιούχων σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος άρθρου πριν από τη χρήση τους από τους φορείς γίνεται για κάθε έργο ή φωνογράφημα –συμπεριλαμβανόμενων έργων ή/και προστατευόμενων αντικείμενων που περιλαμβάνονται σε αυτό– στις κατάλληλες πηγές για τα έργα, τα φωνογραφήματα ή τα αντικείμενα αυτά, όπως θα καθοριστούν με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, η οποία δύναται να τροποποιείται. Η διενέργεια επιμελούς αναζήτησης που πραγματοποιείται από τους φορείς –ή από τρίτους κατ’ εντολή των φορέων– διεξάγεται στο κράτος μέλος της πρώτης δημοσίευσης ή -ελλείψει δημοσίευσης- της πρώτης μετάδοσης. Για τα κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, ο παραγωγός των οποίων έχει την έδρα ή τη συνήθη διαμονή του σε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επιμελής αναζήτηση διενεργείται στο κράτος μέλος της έδρας ή της συνήθους διαμονής του. Εάν τα έργα δεν έχουν δημοσιευτεί ή μεταδοθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, η επιμελής αναζήτηση διεξάγεται στο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας που έχει διαθέσει στο κοινό το έργο. Όταν υπάρχουν στοιχεία που υποδεικνύουν ότι πρέπει να γίνει έρευνα σε πηγές άλλων χωρών, θα πρέπει να διεξάγεται η σχετική έρευνα και σε αυτές (ενσωμάτωση α. 3 παρ. 1, 2, 3, 4 της Οδηγίας 2012/28).

7. Οι φορείς που διενεργούν την επιμελή αναζήτηση θα πρέπει να τηρούν μητρώο της αναζήτησής τους καθ’ όλη τη διάρκεια της χρήσης του ορφανού έργου και για επτά χρόνια μετά την παύση αυτής και να παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο οποίος και θα τις προωθή άμεσα στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς (Βάση Δεδομένων). Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν:

- α) πλήρης περιγραφή του ορφανού έργου και των ονομάτων των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων,
- β) τα αποτελέσματα της επιμελούς αναζήτησης που έχει διεξαχθεί από τους φορείς, τα οποία οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ένα έργο ή ένα φωνογράφημα θεωρείται ορφανό,
- γ) δήλωση των φορέων σε σχέση με τις επιτρεπόμενες χρήσεις, στις οποίες προτίθενται να προβούν,
- δ) τυχόν αλλαγή του καθεστώτος του ορφανού έργου (γνωστοποίηση νέων στοιχείων που τους έχουν κοινοποιηθεί),
- ε) στοιχεία επικοινωνίας του φορέα (*ενσωμάτωση α. 3 παρ. 5 και 6 της Οδηγίας 2012/28*),

καθώς και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία απαιτούνται σύμφωνα με τη σχετική διαδικασία που ορίζεται από το Γραφείο Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς αναφορικά με τη Βάση Δεδομένων.

8. Διενέργεια επιμελούς αναζήτησης δεν απαιτείται για έργα, τα οποία ήδη βρίσκονται καταχωρισμένα στη Βάση Δεδομένων ως ορφανά, καθώς ένα έργο ή φωνογράφημα που θεωρείται ορφανό έργο σε ένα κράτος μέλος της ΕΕ θεωρείται ορφανό σε όλα, ανεξαρτήτως από το κράτος μέλος προέλευσής τους (*ενσωμάτωση α. 4 της Οδηγίας 2012/28*).

9. Εάν δικαιούχος έργου ή φωνογραφήματος ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου που έχει καταχωριστεί ως ορφανό εμφανιστεί, δικαιούται να θέσει τέλος στο καθεστώς του έργου ως ορφανού αναφορικά με τα δικαιώματά του και να ζητήσει τη διακοπή της χρήσης του έργου από τον φορέα καθώς και την καταβολή αποζημίωσης για τη χρήση του έργου που έχει πραγματοποιήσει ο φορέας. Η λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού συνιστά ευθύνη του φορέα που το χρησιμοποιεί. Όταν ο φορέας, παρόλο που του έχει κατατεθεί αίτηση διακοπής χρήσης ενός έργου από τον δικαιούχο, συνεχίζει να χρησιμοποιεί το έργο αυτό 20 ημέρες μετά την κατάθεσή της, εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα για την έννομη προστασία του παρόντος νόμου (κεφ. 11^ο).

Η αποζημίωση ανέρχεται στο ήμισυ της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της χρήσης που πραγματοποίησε ο φορέας και αποδίδεται εντός δύο μηνών από τη λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού. Αν δεν συμφωνήσουν τα μέρη, οι όροι, η προθεσμία και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (*ενσωμάτωση ά 2 παρ. 4, ά. 5 και ά. 6 παρ. 5 της Οδηγίας 2012/28*).

10. Σε κάθε περίπτωση εάν αποδειχθεί ότι λόγω πλημμελούς και κακόπιστης αναζήτησης ένα έργο αναγνωρίστηκε εσφαλμένα ως ορφανό, εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα για την έννομη προστασία του παρόντος νόμου (κεφ. 11^ο).

11. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας δεν φέρει καμία ευθύνη για τη διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης εκ μέρους του φορέα και τη θέση ενός έργου σε καθεστώς ορφανού καθώς και για τη λήξη του εν λόγω καθεστώτος.

12. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις διατάξεις για τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα (ενσωμάτωση α. 2 παρ. 5 της Οδηγίας 2012/28) καθώς και τις ρυθμίσεις σχετικά με τη διαχείριση δικαιωμάτων βάσει του παρόντος νόμου (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 5 της Οδηγίας 2012/28)».

Άρθρο 8

Τροποποίηση του άρθρου 68Α ν. 2121/1993 για το διαχρονικό δίκαιο.

Μετά το τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Οι ρυθμίσεις για τα ορφανά έργα που προβλέπονται στο άρθρο 27Α εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και φωνογραφήματα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα στις ή μετά τις 29.10.2014, ενώ δεν θίγουν πράξεις που έχουν συναφθεί και δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία (ενσωμάτωση α. 8 της Οδηγίας 2012/28).»

Άρθρο 9

Τροποποίηση του άρθρου 71 ν. 2121/1993

Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993 προστίθενται παράγραφοι 9 και 10, ως εξής:

«9. Τα άρθρα 30, 52 περ. γ), δεύτερο εδάφιο, 52 περ. δ) δεύτερο και τρίτο εδάφιο, 52 περ. δ), υποπερ. αα) – ζζ), 68Α παρ. 1 εδάφια τρίτο έως έκτο και 68Α παρ. 1α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.

10. Τα άρθρα 27Α και 68Α παρ. 3 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων».

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 2.10.2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

**ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**

**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

**ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ